

Dużym ułatwieniem dla spinningistów są długie **pomosty** lub **kładki**. Pozwalają łowić dalej od brzegu lub w stosunkowo głębokiej wodzie bez konieczności brodzenia lub posługiwania się łodzią. Najciekawsze są kładki rzadko odwiedzane przez wędkarzy. Warto jednak pamiętać, że wiele z nich ma spróchniałe lub źle zamocowane deski. Wchodząc na taką kładkę, trzeba bardzo uważać, łatwo bowiem wpaść do wody, pokaleczyć się o wystające gwoździe albo złamać nogę lub rękę. Najlepiej poruszać się cicho, nie tupiąc, aby nie spłoszyć ryb, które mogą pływać blisko kładki.

Na początek załóż lekką przynętę, aby rzucać nią wzdłuż pasa trzciny lub innych roślin. Prowadź ją uniesionym wędziskiem, najlepiej płytko i powoli, jednostajnie lub ma-

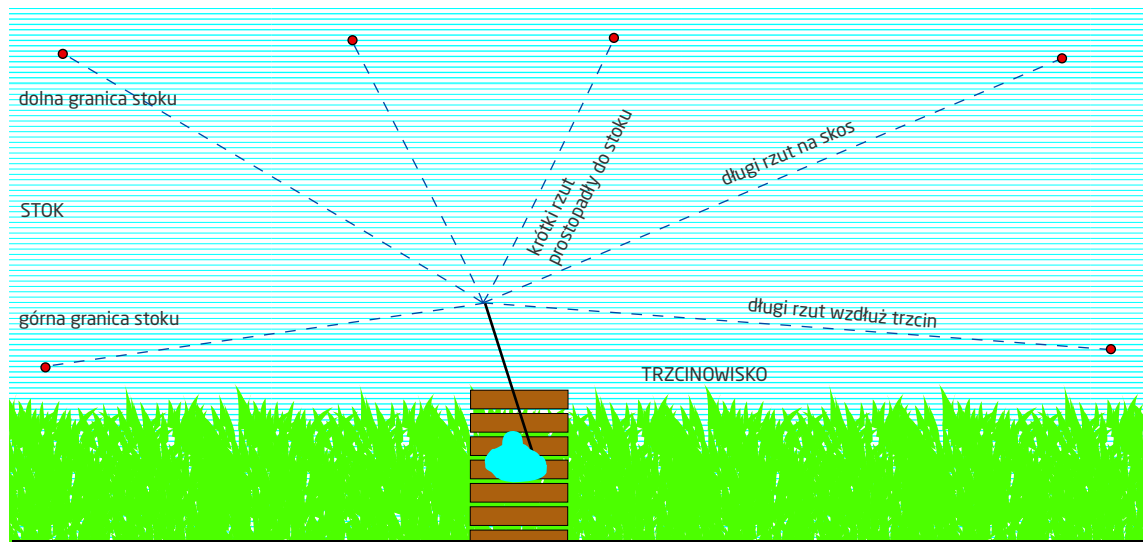
łymi skokami. Branie szczupaka poczujesz na wędzisku, a może je nawet zobaczysz, jako zafalowanie na powierzchni wody lub błysnięcie jasnego boku ryby. Jeśli szczupak nie weźmie, zmień przynętę na mniejszą i zapoluj w tych samych płytkich miejscach na okonie. Po obłowieniu płytkiej wody przy trzcinach, zacznaj penetrować wodę głębszą na wprost od pomostu. Kładka często sięga do granicy spadku dna. Pierwsze rzuty na głęboką wodę warto wykonać przynętą małą i lekką, np. srebrną matową obrotówką czy przezroczystym twisterem ze srebrnym brokatem, i poprowadzić ją płytko (uniesionym wędziskiem) w średnim tempie, aby sprawdzić, czy pod powierzchnią nie żerują drapieżniki. Zdarza się bowiem, że w okolicę pomostu podchodzi stado

Długi pomost wychodzi poza pas trzciny, na głęboką wodę

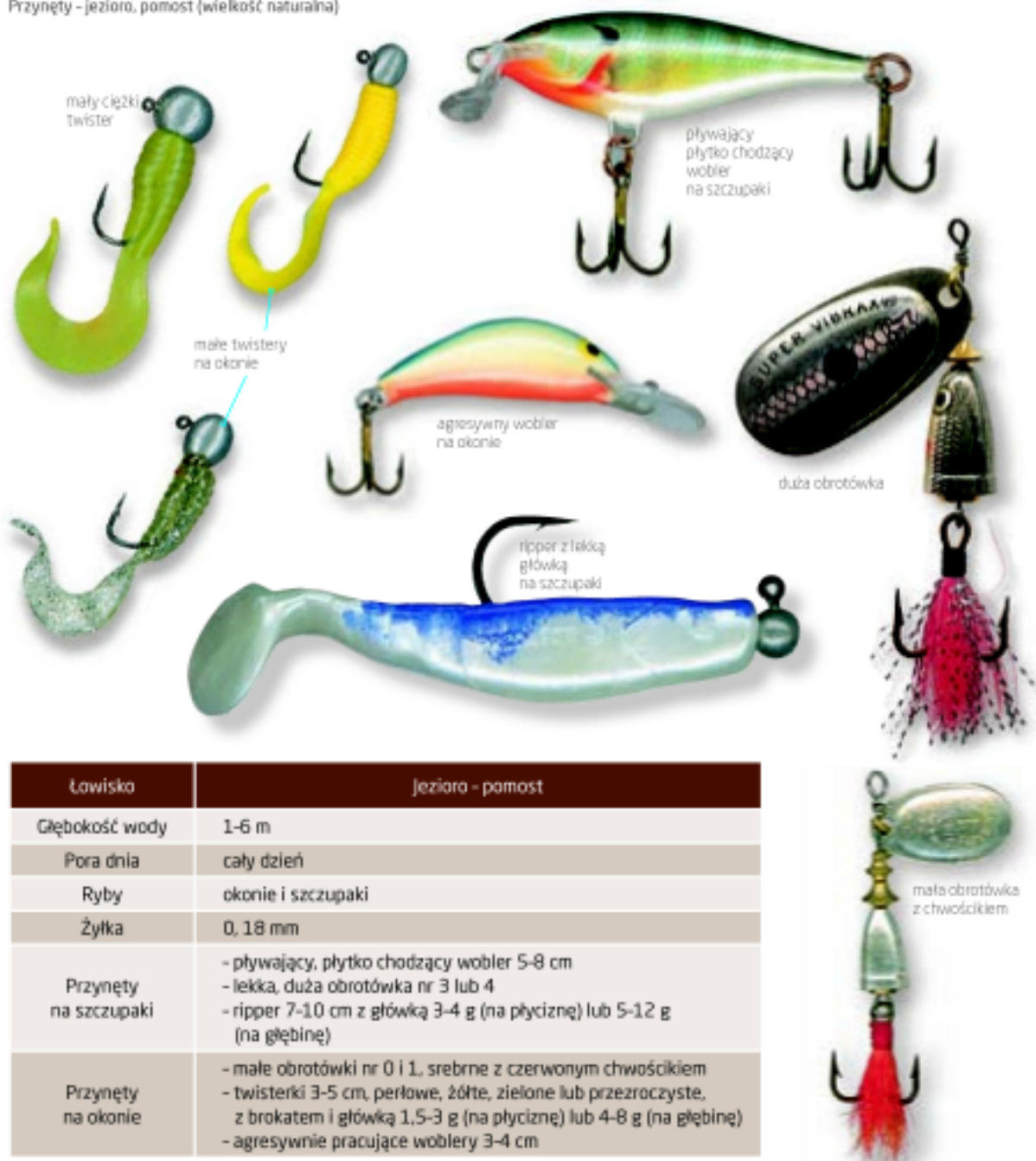

J. KOŁODOWICZ

Spinningowanie z kładki

Przynęty - jezioro, pomost (wielkość naturalna)

Ławisko	Jezioro - pomost
Głębokość wody	1-6 m
Pora dnia	cały dzień
Ryby	okonie i szczupaki
Żyłka	0, 18 mm
Przynęty na szczupaki	- pływający, płytko chodzący wobler 5-8 cm - lekka, duża obrotówka nr 3 lub 4 - ripper 7-10 cm z główką 3-4 g (na płyczną) lub 5-12 g (na głębinę)
Przynęty na okonie	- małe obrotówki nr 0 i 1, srebrne z czerwonym chwościkiem - twisterki 3-5 cm, perłowe, żółte, zielone lub przezroczyste, z brokatem i główką 1,5-3 g (na płyczną) lub 4-8 g (na głębinę) - agresywnie pracujące woblerki 3-4 cm

okoni, które goni drobnicę pod powierzchnią. Takie polowania widać nawet gołym okiem – drobne rybki wyskakują nad powierzchnię wody i spadają jak srebrny deszcz. Potem można zmienić przynętę na cięższą, i opuszczonym wędziskiem prowadzić ją coraz głębiej – ale tak, aby nie zahaczała o zielsko. Rano i wieczorem drapieżniki biorą pływce, wysoko nad roślinami, a nawet przy powierzchni, w dzień – głębiej, w strefie czystego dna i na granicy podwodnego gąszczy.

Płytko prowadzoną małą przynętę może zaatakować również szczupak, toteż lepiej nie rezygnować z metalowego przyponu.

Duże pomosty, pełne spacerowiczów i opalających się dziewczyn, także mogą być atrakcyjne dla spinningisty. Ślęgać zwykłe głębokiej wody (głębokości nawet 3–5 m). W dzień drapieżniki kryją się zwy-

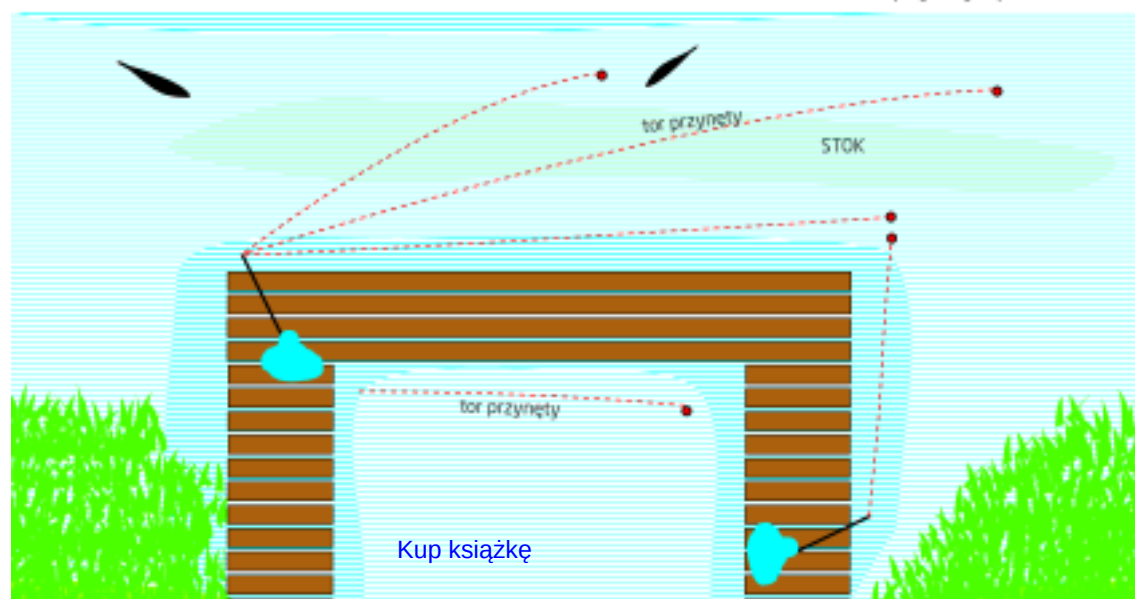
kłe w pobliżu elementów konstrukcyjnych pomostu i pod przycumowanymi łodziami. O świcie i przed wieczorem stają się bardziej aktywne. Wychodzą z cienia i ruszają na żer na otwartą wodę.

Pod takimi pomostami pływają często ławice drobnych i średnich okoni, a nawet pojedyncze szczupaki

Łowienie przy dużych pomostach

Kup książkę

Na okonie czające się w cieniu pomostu najlepsze są małe, 3–4-centymetrowe, twisterki (perłowe lub przezroczyste w różnych odcieniach) z lekką, 1–1,5-gramową

główką, prowadzone bardzo powoli i dość głęboko tuż przy drewnianych lub betonowych filarach albo obok pływaków utrzymujących pomost.

Spinningowanie z łodzi

Spinningowanie z łodzi na jeziorze daje dużo większe szanse na dobry połów. Łodzią można dopłynąć do wielu ciekawych miejsc, niedostępnych z brzegu. Poszukajmy ich wspólnie.

Jeżeli zupełnie nie wiesz, gdzie łowić w jeziorze, zacznij od **trzciniowiska**. Najlepsze są takie, w których głębokość wody wynosi co najmniej 1 m. Szczupaki chętnie wpływają między trzciny, ponieważ jest tam zwykle sporo drobnych ryb, którymi się żywią: płotek, krąpi, wzdreg. Czasem stoją ukryte na granicy

trzciniowiska i atakują potencjalną zdobycz, przepływającą na granicy otwartej wody.

Łódź można zakotwiczyć tuż przy trzcinach i rzucać przynętą wzdłuż trzciniowiska. Lepiej jednak stać łodzią w odległości 10–15 m od granicy trzciny i rzucać wachlarzem w kierunku trzciniowiska. Jeżeli chcesz złowić szczupaka, rzuć spory ripper jak najbliżej trzciniowiska. Czekaj przez 2–3 sekundy, aż przynęta trochę opadnie. Już w tym czasie może nastąpić atak cętkowanego drapieży. Jeżeli przy

J. KOŁENDOWICZ

J. KOŁENDOWICZ

Przynęty – jezioro, trzcinowisko (wielkość naturalna)

Łowisko	Jezioro - trzcinowisko
Głębokość wody	1-4 m
Pora dnia	cały dzień
Ryby	szczupaki, okonie, wzdręgi
Żyłka	- 0,18 - 0,25 mm (na szczupaki)
Przynęty na szczupaki	- ripper 7-10 cm z główką 4-8 g, - nurkujący wobler 5-10 cm; - spoon (czytaj: spun, co po angielsku znaczy: łyżka)
Przynęty na okonie	- twistery 2,5-5 cm z główką 0,8-5 g, - obrotówki nr 0, 1, 2
Przynęty na wzdręgi	- twistery 2,5-3 cm w ciemnych kolorach, z główką 0,8-1 g; - obrotówki nr 0 i 1 (czarne, złote, srebrne)

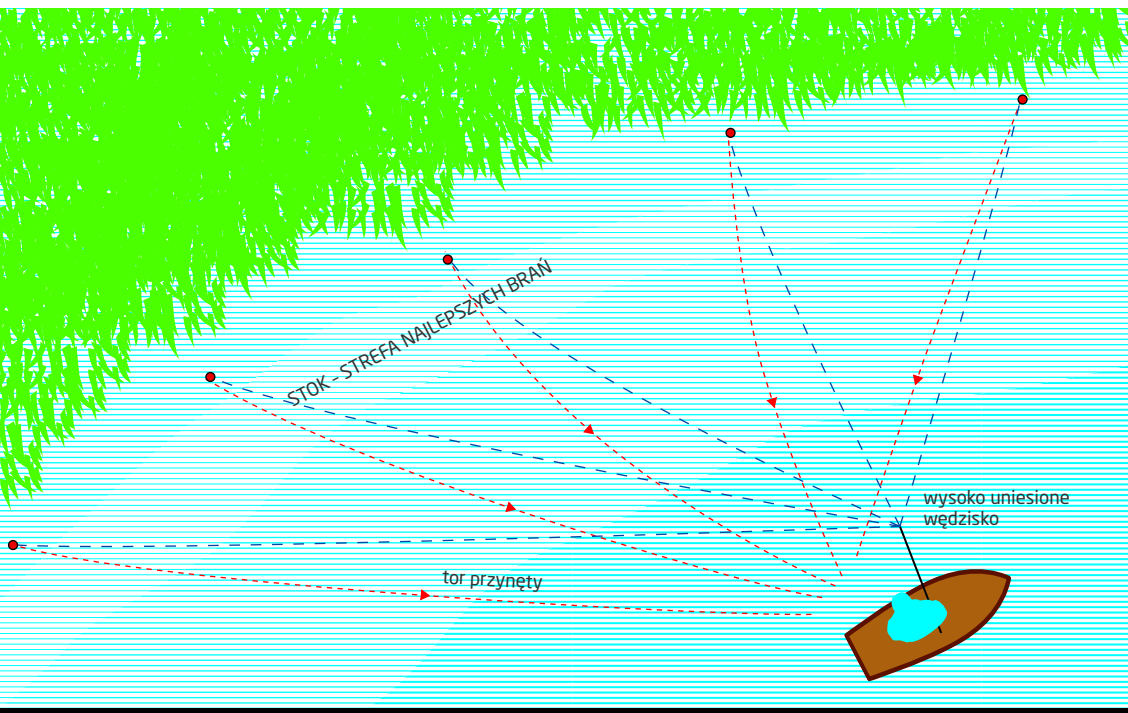
Łowienie z łodzi przy trzcinowisku

J. KOLENDOWICZ

trzcinowisku jest płytko, to od razu zwijaj żyłkę. Wolniutko, ale w zmiennym tempie, sprowadzaj gumkę po stoku, poruszając wędziskiem w górę i w dół albo kręcąc kołowrotkiem to szybciej, to wolniej. Nurkujący wobler prowadź od razu po rzucie, nieco szybciej niż ripper. Załóż też przynętę antyzaczepową, np. spoon (czytaj: spun), i rzucaj między rzadkie trzciny. Prowadź ją płynnie, nie szarpiąc (!), wysoko uniesionym wędziskiem, aby ześlizgiwała się z twardych łodyg roślin.

Okolice trzcinowisk są także dobrym łowiskiem okoni, i to niemal przez cały sezon – od maja do listopada. Jeżeli trzciny rosną kępami, to warto

Wędkowanie przy trzcinowisku – najlepsze ustawienie łodzi

łowić w samym trzcinowisku, wykonując krótkie, celne rzuty. Okonie łowi się podobnie jak szczupaki, ale na bardzo małe przynęty, najlepiej twistery. Można także prowadzić je wzdłuż trzcinowiska. Jeśli okonie przestaną brać na jedną gumkę, założ drugą podobną, lecz w innym kolorze. Jeżeli i ona przestanie im

Płytką zatoką z kapelonami to dobre łowisko drapieżników

J. KOLENDOWICZ

smakować, zmień ją na małą obrotówkę, a w końcu na woblerek.

Dobrym terenem spinningowych łowów są **płytkie zatoki** pokryte dużymi, okrągłymi liśćmi grzybieni (z białymi kwiatami) i grążeli (z kwiatami żółtymi), zwanyymi przez wędkarzy **kapelonami**. W maju, a czasem także w czerwcu, kapelony dopiero kiełkują z dna. Ich liście są wtedy jeszcze zwinięte i skryte pod wodą. Pole takich kiełkujących liści to zwykle najlepsze łowisko szczupaków w okolicy. Przynętę prowadzi się zmiennym tempem w toni, tuż nad roślinami, trzymając wędzisko uniesione prawie do pionu. Latem, gdy liście leżą już na powierzchni, łowi się na granicy roślin albo w oczkach wolnej wody.

Jednym z najlepszych letnich i wczesnojesiennych miejsc na szczupaki są podwodne **polo rdestnicy**. Można je znaleźć w okolicy trzcinowisk, w niezbyt głębokich zatokach, a czasem na podwodnych górkach.

Rdestnica

W pobliżu trzcinowiska można czasem zaobserwować stada **wzdreg** - niewielkich złocistych ryb z jaskrawoczerwonymi płetwami, podobnych do płoci. Wzdregi dobrze biorą na ciasto i chleb, ale można je także łowić na spinning. Agresywnie atakują małą obrotówkę, powoli prowadzoną między trzcinami lub tuż obok nich. Najlepszą spinningową przynętą na te ryby jest jednak małeńki twister z miniaturową główką dżigową, możliwie powoli prowadzony. Wzdregą bierze taką przynętę bardzo spokojnie: podpływa i zbytnio się nie śpiesząc, zasysa ją jak małą pijawkę. Obserwowanie brania wzdregi w płytkiej, przezroczystej wodzie jest niezwykle emocjonujące, choć ryba ta nie jest olbrzymem. Warto pamiętać, że do łowienia wzdreg na małeńki przynęty jest potrzebna bardzo cienka żyłka, średnicy np. 0,12 lub 0,14 mm. Wzdregi są płochliwe, więc na łodzi trzeba zachowywać się bardzo cicho.

D. KOPCIŃSKI

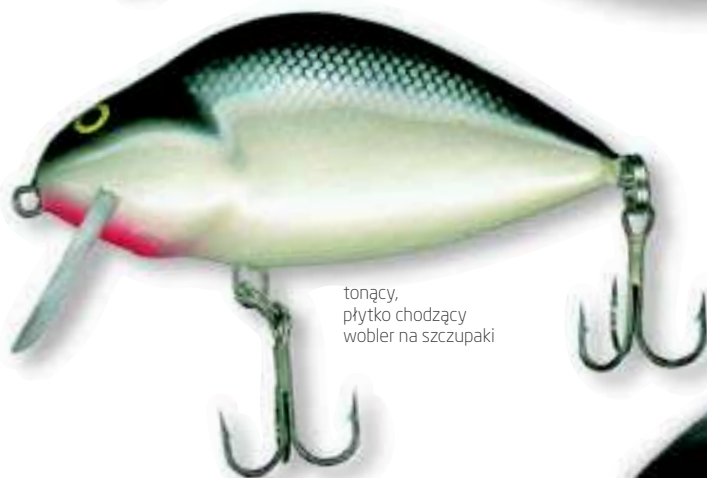
Przynęty - jezioro, zarośnięta zatoka (wielkość naturalna)

ripper na szczupaki

mały twister

tonący,
płytko chodzący
wobler na szczupaki

duża lekka obrotówka

Łowisko	Jezioro - zarośnięta zatoka
Głębokość wody	1-3 m
Pora dnia	cały dzień
Ryby	szczupaki i okonie
Żyłka	0,25 lub 0,18 mm (małe przynęty)
Przynęty na szczupaki	- wahadłówka 5-10 cm z cienkiej blachy - duża, lekka obrotówka (nr 4 lub 5) - duży płytko chodzący wobler - ripper 7-12 cm, perłowy z ciemniejszym grzbietem, fluorescencyjny żółty, zielony lub żółtozielony, z główką do 15 g
Przynęty na okonie	- maleńki tonący, nurkujący wobler - obrotówka nr 2 lub 3 - twister 4-6 cm, z główką 6-10 g

obrotówka
na okonie

duża wahadłówka
z cienkiej blachy

W spokojny, bezwietrzny dzień, gdy powierzchnia jeziora jest gładka, rdestnice można wypatrzeć z daleka. Ich obecność zdradzają wystające na kilka centymetrów z wody zielone kłosa, podobne do spławików. Jeśli rośliny rosną na głębokości 3–5 m, to można tam liczyć na branie nawet metrowego szczupaka lub kilogramowego okonia.

Ustaw łódź w odległości co najmniej kilku metrów od pierwszych zauważonych w wodzie rdestnic i prowadź przynętę po obrzeżach pola, a także między roślinami, jeśli nie rosną zbyt gęsto. Najlepszy w takim łowisku jest ripper, ponieważ ma tylko jeden hak, więc mniej się zaczepia o rośliny niż obrotówka czy wobler. Warto bowiem

wiedzieć, że rdestnice mają latem bardzo twarde i mocne łodygi. Do łowienia w zielsku trzeba więc także używać grubej żyłki: co najmniej 0,25 mm (a nawet 0,30), aby ciągle nie pływać do zaczepów lub nie tracić zbyt wielu przynęt.

W pobliżu **cypla** (czyli wybrzuszenia linii brzegowej) zwykle jest płytko, czasem nawet na kilkadziesiąt metrów w głąb jeziora. Płycizny te często porastają rdestnice, zdarza się też podwodna łąka. A gdzie roślinność, tam i szczupaki. Obławiając cypel, kotwicz się łódź z boku cypla w odległości krótkiego rzutu (około 15 m). Po wykonaniu kilkunastu rzutów przenieść się na drugą stronę. Zwykle nie wiedzieć czemu ryby dobrze biorą tylko z jednej strony.

Podwodna łąka.
Gdzie roślinność,
tam i szczupaki

J. DUTKIEWICZ

Trzcinyowy cypel

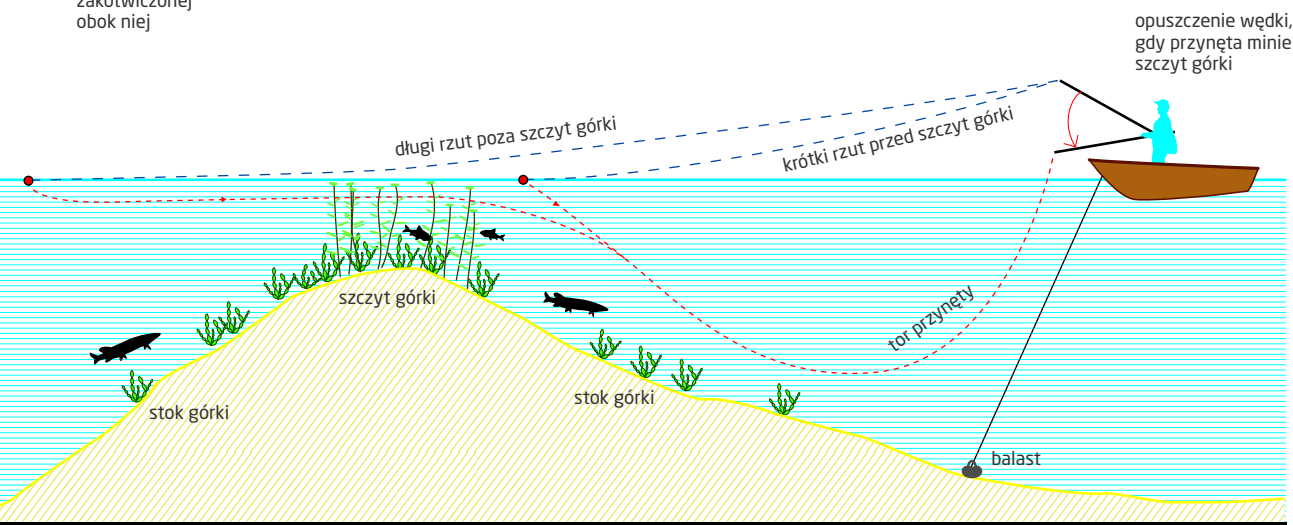
J. KOŁENDOWICZ

Latem i jesienią średnie i duże szczupaki łowi się nad **dnem porośniętym wywłócznikiem, moczarką kanadyjską lub rogatekiem**. Rośliny te tworzą gęste dywany, których nie można zobaczyć z łodzi, ale można wykryć, opuszczając przynętę na dno i oglądając to, co zgarneła kotwiczka. Podwodne łąki sięgają w naszych niezbyt przezroczystych wodach do głębokości 6–8 m. Porastają stoki brzegowe, płycizny przy cyplach, stoki górów podwodnych i wysp oraz płaskie dno zatok. Do łowienia nad nimi nadają się duże obrotówki, wahadłówki, rippery i twistery, tym większe, im większa jest głębokość wody. Przynętę prowadzi się powoli nad roślinami. Jeśli co chwilę zaczepia o rośliny, to znaczy, że jest za ciężka i należy ją zmienić na lżejszą.

Górka podwodna to wypływanie na jeziorze. Kiedy powierzchnia wody jest gładka, dość łatwo znaleźć płytką górkę. Na przykład na górkach porośniętych rdestnicą widać wystające z wody pałeczkowate czubki roślin.

W pobliżu płytkiej góry pływa zwykle sporo drobnicy, która w spokojny dzień oczkuje (znaczy kółeczka na powierzchni wody, pluska). Wykorzystują to mewy i rybitwy: uparcie krążą nad górką, drąc się w niebogłosy, i co jakiś czas chwytają małe rybki. Nad górką można też spotkać perkozy lub kormorany. Ryby drapieżne żerują na stokach góry, a także w jej pobliżu przy powierzchni wody. Latem szczupaki wychodzą na płyciznę przed świtem i po zmroku, a czasem w samo południe. Okonie atakują całą ławicą najczęściej tuż po wschodzie

Obławianie góry podwodnej z łodzi zakotwiczonej obok niej

słońca i przed zmrokiem, a czasem o różnych porach dnia. Każdy grupowy atak drapieżników na górcę zdradza srebrzysty deszcz drobnicy, która wyskakuje z wody wprost pod dzioby wiecznie głodnych ptaków. Do łowienia na górcę wybierz tę jej stronę, gdzie jest najwięcej roślin. Zakotwicz łódź na głębokiej wodzie, w odległości 10–15 m od widocznej granicy roślin. Najpierw unieś wędzisko i prowadź lekką przynętę – obrotówkę, ripper lub twister – tuż pod powierzchnią wody nad górką. Potem zmień przynętę na cięższą, np. na ripper z główką 8–12 g lub wahadłówkę. Rzuć nią na szczyt góry, opuść wędkę i od razu zacznij bardzo powoli kręcić kołowrotkiem. Przynęta będzie pracować i powoli tonąć. Jeżeli założysz głęboko nurkujący wobler, ciągnij go z płycizny na głębie; będzie wówczas nurko-

wał wzdłuż stoku. Spróbuj też łowić z innej strony góry.

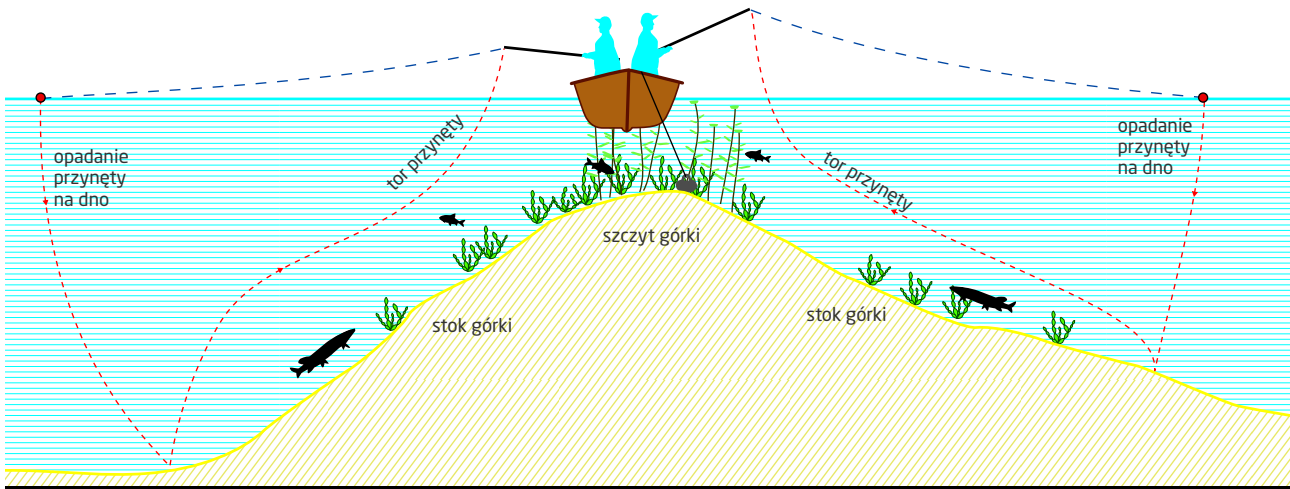
Możesz również zakotwiczyć łódź na samym szczycie góry i rzucać poza granicę roślinności. Po rzucie zamknij kabłąk kołowrotka i poczekaj, aż ciężka przynęta opadnie na dno, co jest sygnalizowane nagłym zlurowaniem żyłki. Następnie poderwij przynętę z dna szybkim ruchem wędziska i prowadź ją nad stoki, uniesionym wędziskiem. Brania dużych okoni następują często zaraz po poderwaniu przynęty. Szczupaki zaś ją atakują, gdy znajduje się nad dywanem roślin. Zdarza się, że drapieżniki odprowadzają przynętę do samej łodzi i biorą w ostatniej chwili.

Obławianie dużej góry, o powierzchni kilkuset metrów kwadratowych, wymaga wielokrotnego przestawiania łodzi i może zająć

J. DUTKIEWICZ

Obławianie góry podwodnej z łodzi zakotwiczonej na jej szczycie

Przynęty - jezioro, górnica podwodna (wielkość naturalna)

Łowisko	Jezioro - górnica podwodna
Głębokość wody	0,5-8 m
Pora dnia	cały dzień
Ryby	szczupaki, okonie
Żyłka	- 0,18 - 0,25 mm (duże przynęty)
Przynęty na szczupaki	- rippery i twister 7-12 cm, 4-12 g - głęboko nurkujące, tonące woblery 5-8 cm - obrotówki nr 3 i 4 - wahadłówki 5-10 cm
Przynęty na okonie	- obrotówki nr 2 i 3 - twister 4-5 cm z główką 2-8 g - woblery nurkujące 3-4 cm

